

Lapilastra

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

AUTO-ESCOLA
«SAN
CRISTOBAL»

SECCIÓ I

Av. Menéndez y Pelayo, 11

Telèfon 21 30 97

SALT - GIRONA

JOIERIA
QUICO

FRANCESC FRIGOLÉ
CASACUBERTA

C/. Generalíssim, 54 - Tel. 44 00 66

B E S C A N Ó

Editorial

LAPILASTRA

Revista mensual de Bescanó.

HI COL.LABOREN:

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M.ª Viader, Dolors Vilert, Pere Magrià, Francesc Frigolè, Imma Clos, Assumpció Vivó, Joan Freixenet, Josep M.ª Masmiquel, Dr. Angel Latorre, Ernest Planagumà, Lluís Vigué, Pedro Justel i Josep Fusés.

"LAPILASTRA" no es fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors.

PORTADA: Imma.

ABRIL 1979 - ANY 1 - N.º 0

Imprimeix: Pagès, impremta-Anglès

SUMARI

- Editorial, pàg. 3
- Especial eleccions, pàg. 4
- Eleccions municipals, pàg. 5-6-7
- L'entrevista, pag. 7-8
- Poble, ajuntament i administració, pag. 9
- La bústia de Lapilastra, pàg. 9
- La crosa, pag. 10 i 11
- La carretera de la vergonya, pag. 12
- Escola i comunitat, pàg. 13
- Cultura, pag. 14 i 15
- L'Ajuntament, pag. 15
- La varola a la nostra terra, pàg. 16
- Esports, pag. 17-18
- Entreteniments, pag. 19
- Racones de Bescanó, pàg. 20

LAPILASTRA ha sortit. Caldria preguntar-se per què? Avui dia que hom ja no sap com sortir-se'n del món de missatges que se'ns ve a sobre de tantes formes i mitjans diversos, potser sí, cal plantejar-se aquesta qüestió.

Nosaltres, gent de Bescanó, que hem viscut el creixement d'aquest poble i hem vist com aquella petita vila eminentment rural, regada per les lleugeres aigües del Ter, es transforma en un poble consolidat per les indústries, mecanisme indiscutible dels nous temps. Potser és l'hora de que ens preguntem si els nostres sistemes de relacions, també els hem d'assolir d'una nova forma.

Aleshores, no solament és el canvi físic circumstància determinant d'aquesta transformació. Deixem enrera un temps passats, i un nou sistema de llibertats democràtiques possibilita l'accés del poble a les formes de decisió. La gestió democràtica exigeix que el poble entri en debat i pugui expressar-se lliurement.

És per això, que aquest col.lectiu de gent amb formes de pensar ben diverses ha entès i proposa, que una revista independent sense opcions partidistes pugui ésser útil i clarificadora en aquests moments.

Quan el 3 d'abril s'acosta i el municipi de Bescanó elegirà democràticament els seus regidors, intuïm que és un bon moment per a posar-se en camí. Esperem, doncs, que les pàgines d'aquesta publicació siguin utilitzades per explicar la futura política municipal, aprofundint en el seu coneixement i serveixin per a tots de tribuna pública on poder-se manifestar. Perquè creiem que l'àmbit nostre és el local i que hem de fer-nos ressó dels nostres problemes i inquietuds, doncs de l'èxit de cada gestió municipal depèn la força de les comarques, pilar fonamental d'una Catalunya solidària. No volem tancar-nos a qualsevol col.laboració forana, ben al contrari, restem oberts a enriquir les nostres pàgines. I perquè ara que tots els partits estan preocupats per trobar uns models de societat que siguin assumits pels ciutadans, pensem que aquests models poden iniciar-se i prendre forma a través d'una il.lusió col.lectiva creada i expressada pel mateix poble, a vegades mancat de mitjans d'expressió.

No pretenem per això fer una revista elitista i erudita, que tampoc en sabriem, sinó simplement popular, on tothom qui vulgui faci valer el seu dret d'expressió i esperit de participació sense més retall que la llibertat dels altres.

És així com "LAPILASTRA" en tant que fet físic definidor d'un poble, dona sentit i suport a un esforç col.lectiu que vol connectar amb el sentiment popular. Així sortim.

LAPILASTRA

ESTADÍSTICA ELECTORAL DEL POBLE

Segur que ja sabeu els resultats, tant a nivell local com provincial i nacional, de les passades eleccions de l'1 de març, i espereu amb expectació el resultat de les eleccions municipals.

Hem pensat, doncs, que a més a més de parlar de resultats i de programes electorals seria interessant conèixer algunes característiques de la gent que vota al municipi de Bescanó.

Hem distribuït els bescanonins per edats i per professions, amb la qual cosa sabem quina és la mitjana d'edat de la gent que vota a Bescanó, i a què ens dediquem els bescanonins amb preferència.

Centrem-nos en primer lloc a les ocupacions laborals del nostre poble. Hem distribuït les múltiples professions a què ens dediquem els bescanonins en sis grans grups:

(1) Estudiants, (2) Jubilats, (3) "Sus labores", (4) Serveis, (5) Indústria i construcció i (6) Agricultura i ramaderia.

En el grup de serveis hi hem agrupat totes les feines que no tenen cabuda en els grups 5 i 6, és a dir, tot tipus de botiguers, els administratius, els mestres, i professors, i altres serveis (transports, infermeres, sastres, "empleadas del hogar", carters, peluquers, etc.).

Partint d'aquestes premisses i segons el cens electoral del 31 de desembre de l'any 1978, hem obtingut els següents resultats:

	Estudiants	Jubilats	Dones de Casa "sus labores"	Serveis	Indústria i Construcció	Agricultura i Ramaderia	TOTAL
Bescanó i Montfullà	38	243	308	211	591	75	1.466
Vilanna	1	50	64	23	90	28	256
L'Estanyol	9	39	45	22	23	38	176
TOTAL:	48	332	417	256	704	141	1.898
Tant per cent total:	2,5	17,5	22	13,5	37	7,5	

Tenint en compte que el nombre d'habitants de Bescanó s'apropa a les 2.650 persones, veiem que aproximadament el 72% dels bescanonins poden votar. De tots el votants el 58% tenen un treball remunerat, mentre que el 42% restant, són considerats no actius (Estudiants, jubilats i "dones de casa"). Aquesta proporció de gent activa és una mica més gran que la mitja nacional, segurament perquè moltes dones del poble a més de treballar a casa seva, treballen a les fàbriques o al camp.

Centrant-nos ja a l'anomenada població activa, es pot veure com Bescanó ha deixat de ser un poble agrícola per passar a ser un poble gairebé del tot industrial: tant sols el 13% de la població activa es dedica a la agricultura, (23% de mitja nacional), mentre que el 64% dels treballadors bescanonins es dediquen a la indústria i a la construcció (39% a la mitja nacional), si bé hem de tenir en compte que molts bescanonins que tenen com a professió principal alguna altra, es dediquen en les seves hores lliures

a portar el seu hortet.

És de remarcar també el gran nombre de jubilats que tenim en el poble, la qual cosa vol dir que el poble deu ésser molt sa, i també que la població en general està bastant envellida, però això ho veurem amb més detall el mes que ve, en què publicarem la distribució estadística per edats de la gent del nostre poble.

DOLORS I JOAN

ELECCIONS

Balanç Electoral del 1-M

Durant el mes de Febrer, el Poble ha viscut una intensa campanya electoral i de propaganda política, com a fita de les eleccions legislatives anomenades de l'1-M. Papers pels carrers i per les cases, publicitat per la ràdio i la Televisió, s'han fet Mitings i entrevistes i han demanat l'opinió a tothom.

Els partits que han exposat el seu programa ací, a Bescanó han estat Convergència i Unió, L'Agrupació d'Electors per l'Entesa dels Catalans, el partit P.S.U.C., i el PSC-PSOE (Socialistes de Catalunya).

Els resultats de les mateixes han estat els següents:

DIPUTATS	BESCANÓ	GENERAL provincia
Convergència i Unió	560	58.814 (1)
Partit Socialista de Catal.	366	66.349 (2)
Centristes Catalunya-UCD	255	58.949 (2)
Partit Socialista Unif. Cat.	69	22.275
Coalición Democrática	59	7.927
Esquerra Republicana Cat.	24	9.980
Partit del Treball de Cat.	17	1.234
Izquierda Republicana	15	1.370
Bloc d'Esquerra D'Allib. Nac.	15	1.950
Moviment Comunista Catal.	12	466
Partido Comunista de Trab.	11	1.439
Unión Nacional	8	2.371
Partit Carlí de Catalunya	8	510
Org. Comunis. España (BR)	3	1.454
Org. Revolucionaria Trabaja.	2	517
Lliga Comunista Revol. (LCR)	0	411
SENADORS		
J. Casademont i Perafita (C. i U)	688	57.614
J. Capella i Riera (Conv. i Unió)	558	56.877
P. Ribas i Culubret (Conv. i Un.)	507	51.254
F. Ferrer i Gironès (PSC-PSOE)	322	77.153
P. Feliu i Llansa (Agrup. d'Elec)	281	22.843
J. Sobrequès i Callicó (PSC-PSOE)	261	68.885
J. Rahola i Espona (E.R.C.)	249	68.983
P. Portabella i Ráfols (Ag. d'Ele.)	180	23.275
P. de Palol i Salellas (Ag. d'Ele)	158	22.065
P. Giró i Brugués (C.C.-U.C.D.)	126	55.958
M. Durán i Garcia (C.C.-U.C.D.)	116	54.389
A. M ^a Oriol i Moncanut (CC-UCD)	116	52.976

i així fins a arribar a 25 Senadors.

Balanç electoral 1-M Proclamació de Diputats i Senadors

Per la Junta Electoral Provincial, i d'acord amb els resultats de les darreres eleccions, han estat proclamats:

Diputats

Ernest Lluch i Martín, i Lluís Maria de Puig i Olivé (del PSC-PSOE), Josep Arnau i Figuerola, i Joan Botanch i Dausà de Centristes-UCD, Ramon Sala i Canadell (de Convergència i Unió).

Senadors

Francesc Ferrer i Gironès, i Jaume Sobrequès i Callicó de PSC-PSOE, Josep Rahola i D'Espona d'ERC, i Jaume Casademont i Perafita de Convergència i Unió.

JOSEP MÓN DEL RAVAL

UNIÓ POPULAR BESCANONINA

L'Agrupació d'electors de Bescanó, presenta la Candidatura "UNIÓ POPULAR BESCANONINA", i els seus candidats són:

LLORENÇ CARRERAS I SUREDA, casat, mestre i professor d'EGB amb l'especialitat de Ciències Socials a l'Escola de Formació del Professorat de Girona. Estudiant de Dret per la UNED i com a post-graduat cursant Pedagogia Terapèutica.

MATEU FRIGOLÉ i TEIXIDOR, casat i tres fills, contractista d'obres i Graduat Social, President de l'Associació de Pares d'Alumnes de les escoles de Bescanó. President de l'Agrupació teatral "Renaixença 76".

MIQUEL COMERMA i BONAT, casat i tres fills. Director i Professor d'Auto-Escola, Oficial Industrial. Vocal de l'Associació Provincial d'Auto-Escoles de Girona.

MANEL SOLEY i CORTADA, solter, estudiant de segon curs de Químiques. Capdavanter de la Coordinadora de Joves de Bescanó, i elegit representant dels mateixos per aquesta candidatura.

FRANCESC BOADA i TARRENCHS, casat, 2 fills, agricultor, fundador i ex-jugador de futbol C.D.Bescanó. Membre de la Cambra Agrària Local.

FERMÍ COLL i CASALS, casat, 2 fills, Enginyer Tècnic Electricista. Representant de Vilanna a la Candidatura.

CARMELITA AUBERT i CASADEVALL, soltera, mestre de l'escola d'Educació Especial de Girona, Pedagoga de Terapèutica.

JOAN CIURANA i COMAS, casat, 4 fills, Industrial ramader, Vocal de Junta de l'Associació Familiar "Alba Bescanonina". Vocal de Junta de l'Associació de Pares d'Alumnes de Bescanó.

PERE TARRES i CAPDEVILA, casat i 1 fill, Oficial mecànic a l'indústria AEPA Nestlé de Girona. President de l'Associació Familiar "Alba Bescanonina".

JOSEP GENOHER i BARRERA, casat, ebenista, representant de Montfullà a la Candidatura.

ALFONS FRIGOLA i MASO, casat, 2 filles, Comerciant, representant d'Estanyol a la Candidatura.

Programa d'actuació

- Promocionar la instal·lació d'una Guarderia Municipal.
- Ampliació del Cementiri Municipal.
- Canviar la rotulació dels noms polítics dels carrers.
- Promocionar per al proper curs classes nocturnes per a adults.
- Creació d'un Dispensari Mèdic; adquisició d'un vehicle «tot terreny» per a emergències (trasllat de ferits, incendis, etc.); Casa de Cultura: biblioteca, aules de gimnàstica, rítmica, karate, sardanes, etc.; Saló recreatiu per a pensionistes i jubilats.
- Gestionar la compra a la Plaça d'Espanya d'un dels edificis ruïnosos, per a ubicar-hi la futura Casa Consistorial.
- Gestionar la compra de l'antiga rectoria, per al seu posterior enderrocament.
- Gestionar l'ubicació d'un nou abocador d'escombraries.
- Execució del projecte de la nova Zona Esportiva.
- Revisar el projecte d'instal·lació d'aigua potable.
- Revisar el Pla d'Ordenació de Montfullà.
- Acondicionament i asfaltat dels carrers adjacents a les Noves Escoles.
- Pressionar a la Diputació Provincial per a l'asfaltat de la Carretera d'Estanyol.
- Promocionar un dia setmanal de mercat.
- Transformar els antics locals d'Alba Bescanonina en sales d'esbarjo, com a «Casal Popular» per a desenvolupar-hi el màxim d'activitats.
- Declarar el casc antic del poble zona d'interès històric.
- Encarregar als tècnics municipals la redacció del projecte per a la nova Casa Consistorial, d'acord amb la seva situació dins la zona d'interès històric.
- Augmentar les instal·lacions per a parcs infantils.
- Incidir en el servei general de neteja del Municipi.
- Gestionar del M.O.P. (Jefatura de Carreteres), la instal·lació dels recursos necessaris per a controlar el trànsit ciutadà i evitar accidents a la travessia N-141.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ AL MUNICIPI

CANDIDATS A LA MATEIXA:

- 1—Josep Masferrer Puig
- 2—Llorenç Serra Prat
- 3—Salvador Campassol Frigola
- 4—Jaume Ruiz Muñoz
- 5—Imma Clos Maynou
- 6—Joaquim Vendrell Quintana
- 7—Andreu Batallé Soms
- 8—Agustí Vilamitjana Carreras
- 9—Lluís Sala Coll
- 10—Quico Frigolé Casacuberta
- 11—Paulí Sararols Simon
- 12—Josep Sánchez Falgueras
- 13—Angelina Casadevall Badosa

Vivim aquí i ara. Volem un poble on sigui possible la convivència i una vida digna amb l'esforç de tothom i per a tots.

Anem a l'Ajuntament a regir i administrar solament amb l'il·lusió; el vostre vot i suport; un partit i sortosament un Senador a Madrid.

Us direm les coses que caldrà fer o les moltes que creguem és poden intentar fer si es disposen de mitjans i vosaltres així ho decidiu. Ens hi ajudareu? Ben segur que sí, tots som poble!

MANIFEST PER A BESCANÓ:

Problema existent, que cal per la seva urgència i necessitat vital afrontar, tot i essent infinitament superior al simple desig de voler:

L'AIGUA POTABLE

Hi ha un projecte fet i aprovat per l'actual Consistori. Pressupost per damunt dels 40 milions de pessetes. Cap a un 50% podria ser a fons mort. A part d'una possible concessió de Girona al subministre de (...) metres cúbics a preu de cost durant (...) temps. Caldrien però contribucions especials. Això vol dir revisió i actualització de la plus-vàlua. Mentre, s'està pendent de l'anàlisi als laboratoris per optar mesures en bé de la salut de la comunitat.

Un altre tema a tenir en compte pensant en el futur, és que: Bescanó té plaça per 1 metge i l'actual —a qui agraïm els seus immensurables serveis— estarà en període de jubilació. Demanem un practicant en funcions.

Cedirem local.

Un projecte aprovat que solament cal posar en marxa i esdevindrà realitat a curt termini, hi ha:

EL PLA URBANÍSTIC DE BESCANÓ (GENERAL)

S'haurà de tenir en compte —per exemple— que abans de l'asfaltat dels carrers ha d'estar feta la canalització de les aigües per la possible existència d'error en els nivells.

ASFALTAT: D'aquesta manera seria sols els carrers on els veïns degudament d'acord entre ells ho demanessin. Creiem però que solucions d'emergència supeditades —per exemple— a la pluja, a la llarga no fan sinó que encarir el pressupost.

DESVIACIÓ DE LA CARRETERA NACIONAL 141.

Està prevista i marcada al plànol general d'urbanització per l'antiga via del tren. Caldria sols el determini entre els propietaris afectats per la cessió

del terreny corresponent per ésser explanada i aleshores ja ben clarament, transmetre a Obres Públiques la petició d'asfaltat.

No sols heretem projectes aprovats, sinó que queda al nostre càrrec —a càrrec de la Casa de la Vila— tot un patrimoni.

Les noves escoles s'estan construint i el proper curs s'espera puguin obrir-se. Proposem reivindicar l'edifici allà on actualment estan ubicades (Edifici Sant Bola) per a CASA DE CULTURA del nostre poble. És a dir, un lloc on es pugui omplir part del nostre temps lliure: (Biblioteca, sala d'exposicions, sala de conferències, aules per ensenyar la pràctica de qualsevol activitat artística o manual, lloc per l'ensenyament de sardanes, espai on poder anar a fer la tertúlia els nostres estimats vells,...etc).

Tanmateix estan comprats els terrenys per a la futura construcció del Camp de Futbol. Reivindicuem l'àrea on ara està, per a convertir-la en zona d'esbarjo per a petits i grans: (Jardins, Poliesportiu, etc.)

Creiem que així servaríem el "casc antic" del poble. Quant a aquesta conservació, tant a la zona antiga com per qualsevol racó típic nostre que embelliu, us oferirem una estimulació (a determinar) per fer del conjunt del nostre poble una harmonia plaent als qui en ell convivim.

Estem també en possessió de terrenys per l'ampliació del CEMENTIRI. Un record per la gent que va ser entre nosaltres bé es mereix un manteniment agençat.

El quotidià desenvolupament de la societat on ens desenvolupem creiem comporta el treball d'ambdues persones d'un matrimoni, pel que seria útil crear una GUARDERIA. Oferim l'actual parvulari.

I ens resten uns problemes ben fàcils de resoldre perquè només cal que els conveïns de Bescanó fem la bona entesa entre tots: LOCAL DEL CINEMA UNIÓ. Nosaltres creiem que aquest ha d'ésser un local públic, obert a tot el poble, per la seva condició de Municipal.

Ara bé, nosaltres ens comprometem a buscar una solució per tal que totes les entitats en puguin gaudir. Però això d'una manera ordenada i sense que això comportés enfrontaments entre aquestes entitats.

Tal com ja hem esmentat, s'inclou aquí l'asfaltat dels carrers que seria cosa de posar-nos d'acord amb els nostres veïns afectats.

I respecte als carrers creiem bo el seu canvi de noms polítics i la retolació en català.

Control i l'adequat funcionament de l'enllumenat públic.

MANIFEST PER A VILANNA: (Representant i candidat: AGUSTÍ VILAMITJANA)

Que els impostos que pagueu al Municipi —en part proporcional— puguin tornar a revertir al vostre poble.

Està en projecte que almenys us sigui concedida per la Companyia Telefònica una Cabina pública.

Senyalització de la Carretera amb el corresponent pas de vianants per a llur seguretat.

Pendent la retribució per la venda de les antigues escoles, oferim local per a les hores de visita del practicant o bé del metge de Bescanó al vostre poble.

Cuidarem del transport escolar i de la seva seguretat.

Conservació de camins i carreteres no estatals, així com del cementiri.

MANIFEST PER A MONTFULLÀ (Representant i candidat: JOAQUIM VENDRELL)

Que els impostos que pagueu al Municipi —en part proporcional— puguin tornar a revertir al vostre poble.

Tenint en compte que foren els propietaris els qui demanaren els tràmits al Consistori pel polèmic Pla General d'Urbanització, i estan aquests actualment pendents de la decisió d'URBANISME de Girona, sols ens cal —creiem— esperar el seu veredict.

El problema de les aigües és el mateix o molt semblant al que s'ha esmentat per el poble de Bescanó. (Veure aquest apartat).

Cuidarem del transport escolar i de la seva seguretat.

MANIFEST PER A ESTANYOL: (Representant i candidat: PAULÍ SARAROLS)

Que els impostos que pagueu al Municipi —en part proporcional— puguin tornar a revertir al vostre poble.

No a l'especulació del sòl. Sol·licitud d'un Aval Bancari a les Urbanitzacions "Mas Llunés" i "Estanyol-Park" per a cubrir la realització dels serveis tècnics i sanitaris.

Pendent el problema de l'antic volcà de la "CROSA"

Retribució de la venda de les antigues escoles amb l'actual carretera que us enllaça amb Bescanó.

Les noves Escoles de Bescanó estan obertes també per als vostres fills.

Cuidariem del transport escolar i de la seva seguretat, així com de la conservació de la carretera, i si de cas, hi hagués ajuda Estatal el seu possible asfaltat. Manteniment del cementiri.

Ens teniu al vostre servei per la col·laboració a qualsevol acte públic, cultural o popular que es realitzi al Municipi.

Estem oberts a tota consulta o petició que ens sigui tramesa.

LA CANDIDATURA

L'ENTREVISTA per: PERE MAGRIÀ POU

Portem a les nostres planes i en la primícia del llançament de la Revista "LAPILASTRA", l'entrevista amb el recentment elegit Senador per: Convergència i Unió, JAUME CASADÉMONT i PERAFITA.

No crec que es faci necessària la seva presentació, ja que sobradament és conegut el nostre veí i amic Jaume, a Bescanó, per les fites i activitats portades a terme amb gran èxit en el nostre poble.

Fen: un petit recordatori de tals activitats direm que a Bescanó li devem l'aixecament i desenvolupament del futbol en una època en què estava totalment ofegat. La seva tasca en la Fundació del Patronat de l'Habitacle i l'Associació de Caps de Família. Cal remarcar, en l'època que regia el nostre poble en funcions d'Alcalde, la implantació d'un Ajuntament democràtic amb el "sistema Bescanó", que va fer ressò a tota Espanya.

No podem deixar de remarcar el seu èxit com empresari. Amb esforç i treball ha fet que un petit negoci d'antany es transformés en una empresa gran i pròspera.

No limitem només al nostre poble les activitats de'n Jaume. Ha estat President de l'Agrupació d'Indústries de la Carn de Girona. Actualment és President de la "Federació d'Indústries de la Carn de Catalunya" (FECIC) amb seu a Barcelona. I ara el tenim de Senador, representant-nos a nosaltres en el govern de Madrid.

En demanar-li de rebre'm, a fi d'efectuar la gravació d'aquesta entrevista, es mostrà realment sorprès pel destí on anava destinada, és a dir, a una revista eminentment de Bescanó. No cal dir, que tot se'm va fer molt fàcil i li vaig poder robar un temps que crec molt important per ell; i ja tot seguit transcriu el contingut de tota l'entrevista:

Satisfet dels resultats obtinguts per Convergència i Unió a les passades eleccions?

Hem obtingut un resultat positiu a nivell de Catalunya, tot i tenint en compte que ens ha fallat a Girona i Lleida sobre les possibilitats calculades. Barcelona en canvi ha anat molt bé i Tarragona difícil, tant com s'esperava.

A què atribuiu el resultat negatiu de Girona?

En aquests moments estem fent l'anàlisi del resultat per a treure'n conseqüències. A títol personal et diré que crec que no hi ha una causa concreta, sinó una suma de vàries: La gran incidència de la televisió, la imatge de la qual ha estat vetada al nostre partit; la influència de les primeres eleccions municipals que decantava vots cap a l'entorn de les llistes de partits que abans no tenien incidència en molts pobles. Pensa que els socialistes, que han guanyat a Girona, no han augmentat molts vots. La nostra pèrdua ha estat en benefici de l'UCD i a fi de comptes hem perdut un diputat per cent trenta-cinc vots.

Satisfet també dels resultats electorals obtinguts a Bescanó?

Hem guanyat a Bescanó i per tant m'he de sentir satisfet.

Es parla ara d'una possible coalició amb C.D.C., que me'n diu?

Fins avui no hi ha hagut cap contacte.

Creu que en el cas que aquesta coalició es porti a terme, seria C.D.C. un partit sucursalista?

Cal aclarir conceptes. En primer lloc he dit que no hi han hagut contactes. En segon lloc, tal com hem manifestat en la campanya, C.D.C. ha de fer valer els seus vots a Madrid, pactant amb un o altre parlamentari, a fi d'aconseguir els objectius del nostre programa. Això mai no és sucursalisme, ja que el centre de decisió dels nostres vots seguiria essent Catalunya i no supeditats al cap de fila d'un partit de Madrid.

Aquesta força dels vots catalans és el que costa de fer entendre al poble de Catalunya. La gent creu que per aconseguir a Madrid coses per a Catalunya s'ha d'estar lligat o vinculat a un partit majoritari de Madrid, quan en realitat és al revés. Els parlamentaris catalans dels grups sucursalistes els hi costa més d'aconseguir coses dels seus propis partits per a Catalunya, que a nosaltres amb la força dels vots d'un partit com el nostre, autèntic representant del vot nacionalista català. Cinc escons més o menys per el PSOE o UCD sortits de Catalunya, no canvien res a Madrid, però cinc escons més per un partit nacionalista donen un toc d'atenció al Parlament quan es plantegen qüestions per el nostre País. Aquesta és l'essència del catalanisme polític.

Creu que en Suárez s'equivoca en el cas que demani el suport de C.D.C. per la majoria en el Congrés?

Això heu de preguntar-ho al Sr. Suárez. Nosaltres no ens hem aturat a pensar-ho, ja que no ens ha demanat aquest suport de moment.

Per C.D.C. què representa la nova entesa?

En realitat és la candidatura al Senat per el Partit Socialista, ja que així s'ha presentat, i no com a coalició, encara que la integrin gent d'altres grups.

En cas de que la nova entesa fes una minoria catalana al Senat; s'hi afegiria a aquesta nova minoria?

Sempre hem dit que sí, amb condicions bàsiques de pacte. En primer lloc hem de ser-hi tots 16 respectant la ideologia de cada partit, i donant, per tant, llibertat de vot. El que no voldríem és que aquesta minoria respongués totalment a la ideologia d'un sol partit. A aquesta Minoria s'hi haurien d'integrar 10 Senadors Socialistes, 4 d'U.C.D., 1 amb suport del P.S.U.C. i jo per Convergència. Com pots veure serà molt difícil, però intentarem aconseguir-ho.

Creu que el Senador per la candidatura de la nova entesa hauria d'afegir-se a aquesta minoria?

Jo crec que l'ideal seria una Minoria de tots els Senadors Catalans amb l'objectiu únic de la defensa de l'Estatut i de les coses que bàsicament afectin a Catalunya.

Què el va moure per tal de presentar-se a Senador?

Hi han dos aspectes. En primer lloc la presentació la fa el partit i, per tant, quan el nostre Secretari general, en Jordi Pujol, m'ho va demanar, era a proposta del Comitè intercomarcal de Girona. Els motius eren presentar una candidatura on hi havia un Professional, un Treballador i un Industrial, que respongués a la condició interclassista de Convergència. Sempre he dit que tota persona té l'obligació de donar part del seu temps al servei de la Comunitat. En el transcurs de la meua vida he intentat fer-ho sempre tant a nivell de Bescanó com a nivell de la meua professió, participant en tota mena d'activitats cíviques, culturals i professionals.

Quan se'm demanà aquest servei al País, no m'hi podia negar, i era per a mi un honor acceptar-ho. Sabia la dificultat de l'elecció al Senat, que és un vot personal i que s'hauria de lluitar molt a fons. Era un risc i com a tal el vaig acceptar. He rebut el suport de 57.000 vots, el que vol dir que en aquests moments sento sobre les meves espatlles la gran responsabilitat de treballar i no defraudar no solament als que m'han votat, sinó a tots els ciutadans de les comarques gironines, com a representant territorial que és el Senador. Estic disposat a treballar a fons per fer honor a aquesta confiança.

Què pot representar per Bescanó el que hagi sortit elegit senador un del poble?

Durant la campanya electoral he participat a més de 50 actes i mitings, i en tots ells fem la nostra presentació. La meua, sempre era la mateixa: Sóc de Bescanó. Després de l'elecció en els nostres contactes tinguts amb la premsa, entitats, autoritats, etc., veig que molts ja em diuen el senador de Bescanó. Tot això, no hi ha dubte, és promoció del nostre poble i no desaprofitaré mai l'ocasió per augmentar-la al màxim.

El Senador és el representant a la Cambra Alta, de la Demarcació Territorial i la nostra tasca ha d'estar encaminada a ser els portaveus del problema dels nostres municipis i comarques als estaments oficials: Ministeris, Direccions Generals, Delegacions, etc. Per tant, si Bescanó té un d'aquests 4 senadors al poble, no ens enganyem, alguna avantatge tindrà. Com a mínim, que sense moure's de casa, la gent em tindrà sempre a la seva disposició pel que pugui ajudar-los.

Jo he anat al Senat per Convergència, però vull que quedi molt clar que estic a l'entera disposició de tothom, sigui quin sigui el seu pensament, ideologia o partit. Vaig tenir molts vots a Bescanó, però també hi ha gent que no em va votar. Aquests vots que no vaig tenir faran que amb més coratge treballi per Bescanó. Aquesta és l'avantatge de la democràcia. S'ha d'estar al servei del vot obtingut, per no defraudar-lo i al servei del vot no obtingut per a captar-lo. Jo, per sobre de tot, estic al servei de tothom per a servir al País.

Vol afegir alguna cosa més?

Que en el que pugui ajudar, tots els bescanonins disposin de mi. Per sobre el càrrec de Senador, seguiré essent en Jaume, del qui podeu disposar sempre.

Aprofito l'avinentsa per donar les gràcies als qui varen donar-me el seu vot. I també agrair a la gent que ara han treballat a favor de la meua candidatura. Gràcies a ells ha estat possible l'elecció.

Al mateix temps, la meua més cordial salutació a "LAPILASTRA" en la seva naixença, que és l'esclat d'aquest pou d'inquietuds cíviques i culturals del nostre poble. Us desitjo el millor dels èxits. No defalliu. Lluiteu. Serà difícil la seva continuïtat però penseu que és una fita més que assoleix Bescanó. Endavant.

Moltes gràcies per tot, Jaume.

POBLE, AJUNTAMENT I ADMINISTRACIÓ

He premut els colzes damunt la taula amb nerviosisme impotent. És que em sonava a fals allò que escrivia i ho tiro a la paperera i rebusco un nou tema per al poble.

Fullejant l'Enciclopèdia Catalana, escullo tres paraules: POBLE, AJUNTAMENT i ADMINISTRACIÓ i decideixo fer un esforç per si em surt el que em penso de tot això per als que siguin elegits en les Eleccions Municipals.

Tinguem en compte que en aquest moment hi ha un procés en marxa a escala nacional i a escala local, en el qual individualment, com a homes i com a dones, hi estem integrats. Cal, doncs, que com a ciutadans ens sentim conjuntament responsables.

Seria una equivocació i veritablement ens equivocariem, si no acceptéssim que els passos que es van fent ens menen a anar endavant en un millorament social i seria una llàstima que defallíssim.

El meu propòsit és benintencionat i —per què no dir-ho?— també optimista, ja que pretenc aportar uns punts de reflexió en una cosa comuna i d'interès com és l'elecció d'un nou Ajuntament.

Val més no mirar massa el passat perquè, a vegades, ens ve una mena de melangia en veure uns desencerts, que, per, altra banda, són ben humans, encara que, si se'n fes una crítica, tampoc seria gens negativa. Entenem-ho. Una crítica com cal, que és una forma explícita de col.laboració, ja que el crític el que desitja és que tot vagi millor i generalment no és més que un timbre d'alerta, encara que no sempre es fa cas de les seves paraules.

En l'encapçalament hi he posat POBLE, AJUNTAMENT i ADMINISTRACIÓ, tres paraules, tres conceptes, que, si en mirem les definicions, veurem que es complementen totalment i que tots formem un poble en el qual ens hem de sentir integrats i, com deia abans, hem d'ajudar amb la més bona voluntat. Molt més en el moment actual que sembla que els pobles van a emprendre una màgica volada i pot haver-hi una renai-xença d'uns valors naturals de convivència i de progrés, que fins ara han estat amagats.

Copiant les definicions de l'Enciclopèdia que tinc al davant, diu que POBLE és "el conjunt dels habitants d'un lloc units per vincles naturals i socials". AJUNTAMENT és "la corporació pública que a Espanya representa, governa i administra els interessos propis d'un Municipi. L'òrgan de l'Ajuntament en els Municipis de més de 2.000 habitants és integrat per l'alcalde, que el presideix, per tots els regidors municipals i pel secretari i l'interventor, aquests dos darrers amb dret de veu, però sense vot". L'ADMINISTRACIÓ LOCAL "es compon d'un conjunt d'entitats independents i cadascuna amb una competència limitada al seu territori particular, dins el qual decideix sobre els seus interessos. La unitat bàsica de l'administració local és el Municipi".

En llegir les definicions, quant a la de l'Ajuntament, a mi, que m'agrada la llet de vaca, però de vaca autèntica i, a ser possible, només amb l'aigua que quedi després d'esbandir la galleda, se m'indigesta la paraula GOVERNAR. Hi trobo un regust agre. I és que hi ha el perill que pugin al cap els fums de govern. No n'hi ha per menys, si pensem que la nostra generació ha viscut sempre un règim de govern absolut, estable, i més estable quant més absolut, i això a tots els nivells. Els homes que governaven s'ho pastaven i cuinaven sols, ben enlairats damunt el poble, el qual veia només els fets consumats o rebia un "ordeno y mando".

D'altra banda m'agrada més la paraula catalana de "regidors" no pas la de "concejals", que és d'importació i que ni es troba en el diccionari. Per això i perquè em sento català, penso que l'Ajuntament, els "regidors", més que governar, regeixen el poble. Veig que REGIR vol dir guiar, dirigir, conduir, i en aquest cas, doncs, anar al davant d'un poble que està en marxa. I ara que és el mateix poble qui elegeix els seus capdavanters, ho fa perquè el regeixin i l'administrin cap a on ell vol anar. Els qui guanyeu les eleccions voldrà dir que us haureu guanyat la seva confiança i l'haureu de mantenir escoltant sempre la veu del poble, amb ganes de servir-lo. Només així, al cap de quatre anys, quan hi hagi el relleu, es podrà dir que l'Ajuntament haurà avançat "juntament" amb el poble.

Per acabar, us vull dir que sereu un Ajuntament de privilegi i de responsabilitat, perquè obrireu un nou camí de democràcia. Aquí hi escau un fragment de poesia d'en Francesc Matheu i Fornells escrita l'any 1.851, que diu:

Som petits, petits, petits,
però som una creixença,
una onada de delits,
potser una era que comença;
l'era nova que vindrà,
l'era nova que s'acosta,
l'era nova que vindrà
per al poble català.
De l'avui en ve el demà,
som la llavor, som el gra,
som la collita que vindrà.

ERNEST PLANAGUMÀ

La Bústia de Lapilastra

LAPILASTRA ja és aquí, i com abans hem ressenyat en l'Editorial volem que Lapilastra sigui de tots, que tothom la senti seva, no solament com a lector, sinó també com a col.laborador actiu en aquesta tasca tan important que és la Comunicació.

La Secció "La Bústia de Lapilastra" vol que les paraules siguin fets i que tothom que cregui que té quelcom a dir, que no s'ho calli, perquè la paraula i en aquest cas l'escriptura és el mitjà millor d'expressió dels pensaments i sentiments humans.

Ens agradaria també aclarir alguns punts, que no són fonamentals perquè aquesta secció pugui arribar a realitzar la funció per la que ha estat pensada, però que són també importants:

—El primer punt és el referent a l'espai. Agraiem i preferirem aquelles cartes que siguin més reduïdes. Això, no volem que sigui un obstacle per la participació de la gent, sinó que el motiu, creiem que és molt lògic. Pensem que l'important és que la secció estigui oberta al major nombre de persones.

—Si els és possible és important que les cartes siguin a màquina i a doble espai.

—Les cartes seran publicades en la llengua original, català o castellà; si algú prefereix que la carta sigui traduïda, nosaltres la traduirem. Tothom té dret a expressar-se en la llengua que vulgui.

—Tota persona té dret a expressar el que vulgui, de forma que ella i únicament ella, és responsable de la carta i de les conseqüències, si en té.

—Les cartes es publiquen firmades (Nom i Cognoms, pseudònim...) La revista no publica cartes de les que no es conegui la identitat de l'autor és a dir, Nom, Cognoms i nº del Carnet d'Identitat.

—Les cartes s'han d'enviar a la direcció de Lapilastra.

Encara que aquest article està dedicat a la secció "La Bústia de Lapilastra" creiem que la participació de la gent seria molt limitada si la reduïssim a una sola secció retallada principalment per la qüestió d'espai. Per això i pensant que la gent acollirà amb entusiasme la nostra publicació, volem que participin enviant-nos Articles de Col.laboració, més extensos per tant, i que per nosaltres tenen un gran valor. Aquests articles seran publicats en llengua catalana, encara que siguin rebuts en llengua castellana.

Per acabar direm que acceptem i els agraiem tot tipus de suggeriments, idees, crítiques, aportacions, etc., per fer millor cada dia la nostra revista, la de tots, perquè entre tots es fa tot.

Animin-se col.laborant amb nosaltres, la nostra esperança està en tots vostès; no ens defraudin. Fins ben aviat!!

LAPILASTRA

CRÒNICA D'UNS FETS

DOSSIER SOBRE L'EXTRACCIÓ DE LES TERRES VOLCÀNIQUES AL PA - RATGE DE "LA CROSA" PRESENTAT PER L'AJUNTAMENT DE BESCANÓ.

Assabentada aquesta alcaldia del inici d'una explotació segons sembla industrial, de terres volcàniques als paratges de LA CROSA a Estanyol, es dirigeix un escrit als dos presumptes infractors perquè aquesta sigui paralitzada. Un d'ells, veí d'Aiguaviva fa cas del requeriment. L'altre, empresa SUTIVO de Barcelona, continua l'explotació. (Data 22 d'Octubre de 1977).

Amb data 27 d'octubre, SUTIVO, i en nom seu Salvador Curado Bergés, sol·licita el permís. Se'l requereix perquè presenti un projecte tècnic per donar-hi el tràmit precís. Data 11 de Novembre.

A la mateixa data se'l requereix novament perquè paralitzi l'explotació. Al no atendre aquest requeriment es notifica a la Comissió Provincial d'Urbanisme i al Govern Civil (a aquest darrer per telegrama seguit d'un escrit).

Amb data 11 de novembre es rep un escrit de l'interessat, al·legant que no afecta urbanisme la matèria de l'explotació.

En sessió del Ple de l'Ajuntament del 24 de novembre, s'acorda seguir en la negativa de l'Ajuntament a tolerar l'explotació, i davant la manca de

medis que aquest té, es reitera al Govern Civil perquè actui en contra dels infractors.

El 10 de desembre, el Govern Civil comunica telefònicament que es paralitzin les obres, al·legant infracció de la legislació de Mines.

El dia 12 es para l'explotació, però el dia 13 es torna a posar en funcionament. D'aquestes circumstàncies se'n dona compte al Govern Civil mitjançant dos telegrams. La Delegació d'Indústria (Secció Mines) es dirigeix telegràficament a aquest Ajuntament perquè s'ordeni l'atur de la pedrera. Es requereix novament al interessat.

El dia 27 de desembre es dirigeix un nou telegrama al Govern Civil comunicant que es continua treballant a la pedrera.

Amb data 29 de desembre, sol·licita llicència l'altre interessat (que havia paralitzat l'extracció davant del primer requeriment). S'inicia el tràmit, sempre d'acord amb la llei del sòl.

Finalment intervé la Guàrdia Civil, a requeriment del Govern Civil que aconseguix que es parin les extraccions momentàniament.

Amb data 28 d'abril es rep ofici de la Delegació Provincial del Ministeri d'Indústria, comunicant que amb data 24 del mateix mes ha estat autoritzada la pedrera a nom d'Angel Sitjà Gratacós (segons sembla soci de Salvador

Curado Bergés a l'empresa Sutivo), no constant altra condició que una derivada de la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona, i referida a la anivellació de la superfície al acabar l'explotació i a la fertilització i repoblació forestal de la mateixa.

El dia 23 de maig, arriba casualment a aquest Ajuntament còpia de l'autorització lliurada al interessat (diferent de la comunicada a aquest Ajuntament) on s'indica que per l'efectivitat de la llicència d'explotació, té que tramitar-se a l'Ajuntament la corresponent llicència, segons el Reglament del 30 de novembre de 1961 (que regula les activitats "Molestas, insalubres, nocivas y peligrosas"). Davant la nova circumstància s'oficia immediatament al interessat perquè presenti projecte i instància, reiterant-li un cop més, que mentre no finalitzi el tràmit, s'abstingui de treballar a la pedrera. Presenta amb data 27 de maig la instància i el projecte tècnic però, com és de suposar, continua treballant emparat pel permís d'Indústria desde mitjans del mes d'abril.

Amb data 23 de maig, al tenir coneixement aquest Ajuntament de les diferències en el text entre la llicència comunicada al interessat i el seu trasllat a l'Ajuntament per part del Ministeri d'Indústria, s'oficia al Govern Civil i a la Delegació d'Indústria, posant en coneixement l'estranyesa

d'aquest Ajuntament davant aquesta anomalia, reiterant a ambdues autoritats perquè comunicuessin al explotador que no podia continuar la producció sense tenir enllestit l'expedient, segons l'esmentat reglament d'Activitats Molestes. No es va rebre cap contesta als escrits i continua treballant-se a les terres volcàniques per part del Sr. Àngel Sitjà Gratacòs o per l'empresa que ell representa.

L'Ajuntament va continuar en el tràmit de l'expedient i, dintre del període d'informació pública que preveu l'Art. 30 del Reglament del 30-11-61, s'han rebut oposicions del "Patrimoni Artístic i Cultural" i del Col·legi d'Aparelladors. Actualment està pendent de passar a Sessió de l'Ajuntament (va en la sessió de segona convocatòria que s'espera celebrar el dia 21 de l'actual mes d'agost) per l'informe reglamentari i posteriorment s'elevà a la Comissió Delegada de Sanejament.

RESUM.

1.er. En cap cas aquest Ajuntament ha donat llicència.

2.^{on}. Reiteradament s'ha intentat paralitzar les obres, amb comunicacions a l'interessat i a les persones que treballaven a la pedrera, sense que hagin atès els requeriments formulats.

3.er. Davant la manca de poder executiu d'aquesta corporació s'ha sol·licitat repetidament del Govern Civil que

es parés l'explotació. Això va realitzar-se tan sols una vegada i actuant la Guàrdia Civil.

4.^{rt}. Que al no haver-se concedit llicència, es obvi que en cap moment l'Ajuntament ha ingressat taxes ni arbitraris de cap mena.

COMENTARI: Estima aquest Ajuntament que malgrat el que va indicar verbalment la Comissió Provincial d'Urbanisme, la matèria afecta més a Urbanisme que al Reglament d'Activitats Molestes. Es tracta de zona declarada en el Pla General com a no urbanitzable, i per tan destinada exclusivament a usos agrícoles. En canvi no s'observa que en el Nomenclàtor anexe al Reglament de 30-11-61 hi figurin les pedreres.

Davant d'aquest complet document en el que queda provada una actuació clara de l'Ajuntament de Bescanó en aquest tema, nosaltres poca cosa més podem afegir-hi; en tot cas senyalar que queden clars els valors geològics d'aquests paratges del nostre municipi tal i com ho ha manifestat la Facultat de Geologia de la Universitat de Barcelona i el Col·legi d'Aparelladors de Girona al tractar-se d'una de les poques mostres del volcanisme quaternari de les nostres comarques.

Al ésser bastant imprecises en la Llei del Sòl les qüestions relacionades amb l'interès paisatgístic i ecològic, creiem encertada l'opinió de l'Enric Xutglà, arquitecte municipal, quan diu que les extraccions de terres volcàniques s'haurien d'aturar, doncs s'està vulnerant l'article 178 de la Llei del Sòl, al tractar-se d'un moviment de terres sense llicència municipal concedida per l'Ajuntament.

Si l'indecisió dels organismes provincials que podrien ésser competents en aquest afer ha estat manifesta, encara ens estranya més la resolució presa recentment per la Comissió Territorial d'Indústries i d'Activitats Classificades de la Generalitat de Catalunya, en el sentit d'informar favorablement l'autorització de l'extracció de terres volcàniques encara que ajustant-se a un posterior projecte de anivellació i repoblació forestal. Des de aquestes pàgines al fer-nos ressò d'aquesta notícia demanem una explicació clara i coherent sobre el malmès volcà de La Crosa.

LAPILASTRA

La carretera de la vergonya

És de Darwin, la teoria que l'home ha evolucionat del mono. Suposem que una de les condicions que tenen de comú lesdues espècies que el devien portar a aquesta conclusió és la del mimetisme, l'esperit d'imitació.

Si en un lloc del carrer, una mica arraconat, a ésser possible ombrívol i que hi creixi alguna herba hi deixeu un espartenyot o una ampolla trencada o un sabatot per exemple, veureu com al cap de pocs dies, s'hi han apilat, sabatots, plats trencats, fil-ferros, parracs, etc... sembla talment que, tothom busqui a casa seva alguna cosa per tirar-hi.

Així devien començar els dipòsits de deixalles que adornen el tram de carretera de Salt a Bescanó.

La deixallomania, està molt generalitzada, però en aquests llocs es manifesta amb una virulència extraordinària. Abans sols es manifestava pels vols de la Festa Major i Nadal que es feia neteja a fons de les cases i encara es tenia bona cura de portar-ho a la vora del riu o en un lloc arraconat. Avui és cosa de cada dia i es deixa allà on ve bé.

Crec que inclús s'hi fa com un mercat, perquè al matí hi veus unes butaques malva esventrades que al migdia ja no hi són i a la tarda observes que s'hi passeja un senyor que per força fa pensar que espera que hi llencin el sofà per tenir el "tresillo" complet. Hi ha de tot, matalassos, somiers, cadires, caixes, capsos, paperines, etc... Les coses apareixen i desapareixen com per art d'encantament. Hi ha un butacó color butano que ja hi ha estat tres o quatre vegades, es veu que se l'emporten i com que no els deu fer joc amb l'empaperat el tornen a deixar.

La cosa és greu i no precisament pel mal concepte que es poden formar de nosaltres els turistes, sinó perquè vulgues que no ens fa mal d'ulls a nosaltres mateixos.

Solucions. Ben segur que són difícils. Però atenent-nos a aquest esperit d'imitació, una podria ésser per exemple, que un senyor es dediqués a les hores més freqüentades pels deixallòmans que deu ésser al capvespre i a primeres hores del matí, a treure paquets d'un cotxe i a apuntar-hi una cerilla, és a dir a cremar-los ben ostensiblement, que els deixallòmans els veïssin.

Si això no surt l'efecte desitjat llavors es podria apel·lar a l'esperit de contradicció que no sé si els monos el tenen però que de tenir-lo segur que el tenen en estat embrionari comparat amb el de la raça humana. Es podria posar en aquests llocs un cartell que digués LES DEIXALLES APILEU-LES AQUI. GRACIES. Després pintar unes fletxes que indiquessin que porten a un lloc arraconat, a on està penat l'abocar-hi escombraries i en què s'hi podria pintar un gran cartell de PROHIBIDO TAL Y TAL COM S'ACOSTUMA, estem segurs que els deixallòmans hi disfrutarien tant que en el paroxisme d'aquest disfrutar inclús és possible que anessin al lloc assignat i recollissin els trastos per anar a tirar-los al lloc prohibit.

Que això són solucions de T.B.O.? Mireu no ho sé. Les reaccions humanes són imprevisibles.

De totes maneres sempre seria millor fer alguna cosa que no pas creuar-se de braços.

S'hauria de fer alguna cosa perquè si no es fa, correm el perill que algun tranquil que sempre s'hi ha, entre aquells cartells que diuen CARRETERA DE LA VERGONYA, QUAN ENS L'AIXEMPLAREU, etc., n'hi penjés un que digués TENIU LA CARRETERA QUE US MEREIXEU.

Això per als que no hem trencat mai cap plat ni cap olla, vull dir per als que no hem tirat mai cap espartenyot, seria un afront.

! ara!

PEP

ELS BESCANONINS

Avui.— L'Assemblea General Extraordinària de l'Associació Familiar ALBA BESCANONINA.—

El passat dia 10 de març, es celebrà la programada Assemblea General Extraordinària de l'Associació Familiar ALBA BESCANONINA, que demanada per 79 firmes de Socis, convocà la Junta Directiva de l'Associació. L'únic punt de l'ordre del dia fou: La Repartició dels trofeus de la Colla Sardanística "Els Rebrols de l'Avi"; assistiren a l'Assemblea 67 Socis presents i 79 representants.

En primer lloc parlà el President de l'Associació senyor Pere Tarrés, qui exposà el perquè de l'Assemblea i de l'únic punt. Tot seguit, parlà un membre dels pares dels balladors, exposant el criteri d'altres membres que allí no es reuniren i fent-se ressó i portaveus dels socis que havien signat l'escript de pressió a la Junta Directiva per l'entrenador de la Colla a un membre de la Junta, en el qual, expressaren el seu rebutjament de l'esmentada Assemblea perquè allí hi faltaven diversos punts a l'ordre del dia. Després de llegir l'escript, abandonaren la sala tres pares de balladors. Intervingueren tot seguit alguns socis fent recopilació de dades i dates de tot allò del que així s'expressà i donant un vot de confiança a la Junta Directiva, que en principi es proposà de dur a bon terme l'activitat sardanística.

JOSEP MÓN DEL RABAL

LA COLLA SARDANÍSTICA "REBROLLS DE L'AVI", VAN PARTICIPAR A LA CLOENDA DE COLLES SAR- DANISTES EN EL TEATRE PRINCIPAL D'OLOT

El passat dia 25 de Febrer, la Colla Sardanista "Els Rebrols de l'Avi" de Bescanó, van participar a la cloenda del III Campionat de Colles Sardanistes de les Comarques Gironines celebrada a la localitat d'Olot. L'acte de repartiment de premis es portà a terme durant un concert de sardanes i cant a càrrec de la Cobla Ciutat de Girona i la Coral Cruscat d'Olot.

La classificació d'aquest III Campionat l'encapçalaren, en colles grans, la colla "Amunt i Crits" del GEIEG, en les colles juvenils quedà en primer lloc la colla "Flors de l'Estany" de Banyoles, i finalment en les colles infantils, és encapçalada la classificació per la colla "Rebrols de l'Avi" de l'Associació Familiar Alba Bescanonina de Bescanó, seguida per la colla "Mainada" d'Olot, la colla "Petits Rebrols" de Figueres, la colla "Josep Fornells" de Girona, i la colla "Rebrols de Roses" de Roses. D'altra banda, i dintre del campionat de Sardanes Reverses, quedà guanyadora de la categoria dels grans la colla "Terranostra" de Girona, i en la categoria juvenil i infantil ha quedat guanyadora la colla "Esclat Oloti" d'Olot.

També avancem que el dia 22 d'abril, tindrà lloc a Barcelona l'Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana, amb una gran diada d'enaltiment de la dansa més representativa del nostre poble.

MASMI

Escola i comunitat

L'ESCOLA, nascuda com una exigència de la Societat per complir d'una forma més eficaç i de manera millor la seva funció educativa, ha passat per una època en la qual la seva excessiva institucionalització, la va conformar com a una entitat, massa tancada, amb la pretensió tal volta, de amb aquest aïllament, dedicar-se amb més intensitat, creient-se autosuficient, a l'educació dels seus alumnes.

Aquest tancament de la Comunitat Escolar a tot el que no fos directament docent, ha portat com a conseqüència immediata un cert desarrelament de l'escola, agreujat això per una administració excessivament burocratitzada i força oblidada de què l'educació es dona fonamentalment en una relació interpersonal d'uns subjectes, en la comunicació i vivència d'experiències compartides; i tot això no es dona en un pla teòric i abstracte, encara que es pugui teoritzar, sinó en la circumstància concreta, en l'entorn real d'una comunitat, d'un poble, d'un barri o d'un veïnat.

Actualment, l'escola es va donant compte del seu error i està esmenant els seus pressupòsits de partida respecte de la Comunitat. Aquesta nova postura està orientada cap a una major obertura al diàleg amb l'entorn on està radicada.

Aquesta obertura es dona, al meu entendre, en dues direccions: per una part, els programes escolars tenen cada vegada més en compte com a part de la seva activitat escolar, de la seva activitat d'aprenentatge, l'estudi de la Comunitat Local. El mateix podria dir-se de certes formes o mètodes d'ensenyament que tenen com principi fonamental partir en tota ensenyança de la realitat més pròxima a l'alumne (familiar, local, personal).

L'altra direcció en què es veu l'obertura, la trobem en el pla organitzatiu i en l'informatiu-consultiu. La via normal aquí és l'Associació de Pares d'Alumnes i les noves relacions que s'estableixen entre ambdues. Les Associacions de Pares d'Alumnes tenen una colla d'objectius que convergeixen directament en el tema que

estem tractant i que podríem resumir en la següent frase: "Fer possible que els pares tinguin un major coneixement del que és l'Escola i sobretot, del que es fa a l'Escola, així com servir d'ajuda al conjunt del Professorat, fonamentalment facilitant-los un millor coneixement dels alumnes i de l'ambient en què es mouen".

Tot i ser important i bàsic això, penso que encara no és suficient, ja que des d'aquesta perspectiva Comunitat i Escola continuen considerant-se com dues entitats completament independents i la relació que s'estableix entre elles segueix sent força distant. Jo entenc que Comunitat i Escola són distintes, doncs cada una d'elles té uns objectius específics: a la primera, li escau convivència ciutadana i arbitrar els mitjans i procediments per fer que aquesta convivència sigui presidida per les normes de diàleg, llibertat, igualtat, respecte i responsabilitat. La segona, té l'objectiu concret d'educar les generacions joves en una doble vessant, fent que els individus joves de la Comunitat dominin un conjunt de tècniques i coneixements necessaris i útils, aconseguint que aquestes joves generacions aprenguin i practiquin els seus drets i obligacions com a ciutadans actuals i futurs. Tenint present el que hem dit hem d'aprofundir un xic més en les relacions en les que estan implicades mútuament Comunitat i Escola, ja que són entitats complementàries i en aquesta perspectiva, s'han d'entendre.

La Comunitat precisa del concurs de l'Escola per assolir un dels seus principals objectius, que és, a més a més, el que demanem principalment els ciutadans: la formació, l'educació dels seus infants, dels seus joves, àdhuc dels adults; i no sols i exclusivament en el pla teòric-científic, sinó també en el camp importantíssim dels comportaments ciutadans.

L'Escola necessita en primer lloc de la Comunitat perquè ella mateixa en forma part i una part important; són els nens, els alumnes, que passen varies hores dins l'Escola, són persones que senten en elles mateixes els problemes comunitaris, que els viuen, i això ha d'importar molt a l'Escola, ja que l'educació no pot ser mai aliena a tota problemàtica vital de l'alumne; l'alumne no és una "cosa" que es pugui manejar segons uns patrons pre-establerts; no és tampoc una caixa dins la qual s'hi posen "coses", "coneixements", "ciència", almenys no és això sol. És quelcom més: és una "persona" individual

amb un passat que es projecta a un present per a determinar un futur; és una persona que viu, sent i experimenta sensacions contínuament, i moltes d'aquestes sensacions no pertanyen al món escolar. Però en la mesura en què li han succeït estan afectant tota la seva activitat i, per tant també, tota la seva activitat com estudiant.

L'Escola ha d'ésser una continuació de l'ambient on el nen es desenvolupa. En la mesura que sigui una continuïtat harmònica, es garanteix una major efectivitat en el millor i més equilibrat desenvolupament de l'individu.

La Comunitat pot, i deu, contribuir en grau màxim, a què existeixi aquest equilibri i aquesta continuïtat; i que l'Escola ha d'obrir-se totalment a aquesta realitat. El problema és com realitzar pràcticament això, que en teoria sembla tan clar, tan diàfan.

Jo crec que les formes de realització són múltiples i variades que no existeix una única direcció i, el que és més important, és plantejar-se el problema i començar a realitzar l'experiència en el sentit que es cregui més convenient; tal volta podem obrir algun camí als següents interrogants que, entre altres, jo m'he plantejat:

—Es cuida la Comunitat d'una autèntica Educació Familiar?

—Practica la Comunitat en el seu si una autèntica Democràcia, de tal manera que el jovent tingui la possibilitat de veure-la practicar, àdhuc se li proporcionen ocasions de practicar-la?

—Ha cobert la Comunitat, dintre d'un ample camp de possibilitats, les necessitats d'esbarjo dels seus membres i molt especialment dels més joves?

—Té en compte les necessitats culturals dels nens i joves? (Biblioteca, educació musical, club d'art, etc. etc.)

Resumint tot el que hem dit, crec que és necessari que la Comunitat es comprometi molt més en tot el que fa referència a l'educació. Es podrien organitzar museus del poble, sales d'exposicions per als treballs realitzats, diferents clubs d'activitats diverses, etc.

L'Escola s'ha d'obrir molt més del que ho fa al medi local on viu, prenent aquest medi no sols com a punt de referència per a la seva activitat, sinó també com a punt inicial de partida i com a meta final d'arribada.

PEDRO JUSTEL

LLENGUA CATALANA

Pretenem donar unes nocions per ajudar a conèixer i escriure millor la nostra llengua, i evitar que es pronuncii i escrigui tan malament.

Si ho aconseguim, ens donarem per satisfets, encara que sigui en un petita part. I ara, anem al gra.

LLIÇÓ 1.ª

Les vocals (a, e, i, o, u) es divideixen en fortes (a, e, o) i en febles (i, u).

Per a dividir un mot o paraula en síl·labes, cal tenir present:

a) La i i la u fan dues síl·labes quan els segueix una altra vocal. Exemples: ciència, ci-èn-ci-a; pèrdua, pèr-du-a; memòria, me-

mò-ri-a; supèrflua, su-pèr-flu-a.

En canvi, la u darrera g o q forma diftong (dues vocals que formen una síl·laba) amb la vocal següent: aigua, ai-gua; obliqua, o-bli-qua.

b) Quan la i i la u van entremig de vocals, formen síl·laba amb la vocal següent: noia, no-ia; deies, de-ies; mouen, mo-uen; xemeneia, xe-me-ne-ia.

c) La i o hi inicials seguida de vocal formen una sola síl·laba: ianqui, ian-qui; hièna, hie-na.

d) Quan la i o la u van darrera d'una vocal, formen diftong: aire, ai-re; moure, mou-re; seuria, seu-ri-a, pairal, pai-ral.

e) Hem de tenir en compte que la doble rr i ss i el dígraf ix, es separen els dos elements: cassola, cas-so-la; barret, bar-ret; dibuixen, di-bui-xen; passaven, pas-sa-ven; corredor, cor-re-dor; bruixa, brui-xa.

VOCABULARI

Escombraries (basura) - rentadora (lavadora) - doncs (pues) - vorera o voravia (acera) - abans (antes) - menys (menos).

Exercici de la 1.ª Lliçó

Per a fixar bé les regles anteriors, separeu les síl·labes de les següents paraules:

1— treuen, fiola, corrandà, gairell, creiem, ambígua, ingènua, emparat, passejar, aiguarràs, pasqual, reixes, xurriaques.

El Petit Príncep

A TOTS ELS INFANTS
A TOTS ELS QUI RECORDIN
QUE HO VAN SER.

"EL SETÈ PLANETA FOU, DONCS LA TERRA..."

Fou llavors que aparegué la guineu.

—Hola, bon dia —digué la guineu.

—Bon dia - respongué amb finesa el petit príncep, que es girà, però no veié res.

—Sóc aquí —digué la veu— sota la pomera...

—Qui ets? —digué el petit príncep—; ets força bonica.

—Sóc una guineu —digué la guineu.

—Vina a jugar amb mi —digué el petit príncep—: estic molt trist...

—No puc —digué la guineu— no hi puc jugar, amb tu. No estic domesticada.

—Ah! perdona —va fer el petit príncep.

Però, després d'una reflexió, afegí:

—Què vol dir "domesticar"?

—Tu no ets d'aquí —digué la guineu—: què cerques?

—Cercu els homes —digué el petit príncep—. Què vol dir "domesticar"?

—Els homes tenen escopetes —digué la guineu— i cacen. És ben empipador! També crieu gallines. És l'únic que tenen d'interessant. Cerques gallines tu?

—No —digué el petit príncep— Cercu amics. Què significa "domesticar"?

—Es una cosa molt oblidada —digué la guineu— i cacen. És ben lligams".

—Crear "lligams"?

—Sí —digué la guineu—. Per ara tu només ets per a mi un noi semblant a d'altres cent mil nois. I jo no tinc necessitat de tu. I tu tampoc tens necessitat de mi. Jo no sóc per a tu sino una guineu semblant a cent mil d'altres. Però, si em domesticques, tindrem necessitat l'un de l'altre. Tu seràs per a mi únic al món. Jo seré per a tu única al món.

—Començo d'entendre —digué el petit príncep— Hi ha una flor ...em penso que m'ha domesticat...

—És possible —digué la guineu—. A la terra, s'hi veuen tota mena de coses.

—Oh!, no és pas de la terra —digué el petit príncep.

La guineu semblà molt intrigada.

—En un altre planeta?

—Sí.

—Hi ha caçadors en aquell planeta?

—No.

—Va bé. I gallines?

—No.

—No hi ha felicitat completa —sospirà la guineu.

La guineu tornà a la seva idea.

La meua vida és molt monòtona. Jo caço les gallines, els homes em cacen a mi. Totes les guineus s'assemblen i tots els homes s'assemblen. Això em provoca tedi. Però si tu em domesticques, la meua vida serà com assolellada. Coneixeré un soroll de passos que serà diferent dels altres. Els altres passos em fan tornar al cau. El teu me'n farà sortir, com una música. I després, mira: Veus, allà baix, els camps de blat? Jo no en menjo de pa. El blat és inútil per a mí. Els camps de blat no em recorden res. Que n'és de trist, això. Però els teus cabells són color d'or. Serà meravellós quan m'hauràs domesticat! El blat, que és daurat, em farà recordar de tu. I m'agrada la remor del vent entre el blat...

La guineu va callar i es quedà mirant el petit príncep llarga estona.

—Si em vols fer el favor ...domesticam —digué.

—Prou ho voldria —respongué el petit príncep—, però no tinc gaire temps. Tinc amics per descobrir i moltes coses per conèixer!

Només es coneixen les coses que domèstiques —digué la guineu. Els homes ja no tenen temps de conèixer res. Tot ho compren fet a les tendes.

Però com que de tendes d'amics no n'hi ha, els homes ja no tenen amics. Si vols un amic, domesticam.

—Què s'ha de fer —digué el petit príncep.

—S'ha de ser molt pacient —respongué la guineu— Primer t'asseuràs una mica lluny de mí, sobre l'herba. Jo et miraré de cua d'ull i tu no diràs res. El llenguatge és font de malentesos.

Però cada dia podrà seure una mica més a prop...

El petit príncep va tornar l'endemà.

—Hauria estat millor venir a la mateixa hora —digué la guineu— Si vens, per exemple, a les quatre de la tarda, des de les tres començaré a ser feliç! Com més temps passi, més feliç em sentiré. A les quatre ja em posaré anguniosa i plena de neguit; descobriré què val la felicitat! Però si vens a qualsevol hora, mai no sabré a quina hora guarnir-me el cor ...Calen ritus.

—Què és un ritu? —digué el petit príncep.

—També és cosa massa oblidada —digué la guineu—. És el que fa que un dia sigui diferent dels altres dies, una hora diferent de les altres hores. Hi ha un ritus per exemple, entre els caçadors.

El dijous ballen amb les noies del poble. El dijous resulta un dia meravellós! Me'n vaig a passejar fins a la vinya. Si els caçadors ballessin un dia qualsevol, els dies serien semblants a tots i mai no tindria vacances.

És així com el petit príncep domesticà la guineu. I quan fou hora de marxar:

—Tinc ganes de plorar!... —digué la guineu.

—Tu en tens la culpa —digué el petit príncep—; jo no et volia pas cap mal, però tu vas voler que et domesticqués...

—És clar que sí —digué la guineu.

—Però et tocarà de plorar! —digué el petit príncep.

—I força —digué la guineu.

—Així no hi has guanyat res!

—Sí que hi he guanyat —digué la guineu—, per allò del blat. I afegí:

—Ves a veure les roses altra vegada. Comprendràs que la teua és única al món. Vine'm a dir adéu després i et faré present d'un secret.

El petit príncep se n'ana a veure les roses.

—No us sembleu gens ni mica a la meua rosa, no sou res encara vosaltres —els digué—. Ningú no us ha domesticat, ni vosaltres heu domesticat ningú. Sou com era abans la meua guineu. No era sinó una guineu semblant a cent mil d'altres. Però l'he feta la meua amiga i ara és per mi única al món.

Les roses estaven ben avergonyides.

—Sou boniques però buides —continuà dient—. Ningú no pot morir per vosaltres. Un que tot passant veïés la meua flor, la que jo tinc, de segur que la trobaria semblant a vosaltres. Però ella sola

és més important que totes vosaltres, perquè és la que jo he regat. Perquè és ia que jo he posat sota una campana.

Perquè és la que jo he protegit amb el paravent. Perquè és aquella de la qual he mort les erugues (tret de dues o tres, per allò de les papellones). Perquè és la que jo mateix he sentit queixar-se, o vantar-se i fins de vegades callar. Puix que és la meua rosa.

I va tornar cap a la guineu.

—Adéu —digué.

—Adéu —digué la guineu—. Heus aquí el meu secret. És molt senzill: només hi veiem bé amb el cor. Tot el que és essencial és invisible als ulls.

—Tot el que és essencial és

invisible als ulls—, repetí el petit príncep per tal de recordar-se'n.

—És el temps que has perdut per la teua rosa, que l'ha feta tan important.

—Es el temps que he perdut per la meua rosa... —feu el petit príncep per tal de recordar-se'n

—Els homes han oblidat aquesta veritat —digué la guineu. Però tu no l'oblidis. Et fas responsable per sempre més del que tu has domesticat. Ets responsable de la teua rosa.

—Soc responsable de la meua rosa... —repetí el petit príncep per tal de recordar-se'n.

(Transcripció de les pàgines 67 a 74 —capítol 21— del llibre d'ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY titulat: EL PETIT PRÍncep De l'Editorial Laia).

L'AJUNTAMENT

Es va celebrar el Ple Ordinari que cada mes fa l'Ajuntament de Bescanó, en el qual es van tractar els següents temes;

Un cop llegida l'acta per part del Secretari Sr. Bartrons i que fou aprovada, es va passar a l'ordre del dia, el qual va quedar així:

1.—Es dona compte de la liquidació del pressupost ordinari del darrer any 1978, amb el següent resultat:

Existència a caixa al 31-12-78	1.707.137 Ptes.
Restes per cobrar a igual data	1.498.508 Ptes
SUMA	3.205.645 Ptes
Restes per pagar el 31-12-78	1.892.950 Ptes.
SUPERÀVIT ECONÒMIC DEL 1978	1.312.695 Ptes.

Al mateix temps, es va aprovar el compte de Valors Independents i Auxiliars del Pressupost amb una existència en Caixa al final de l'exercici de 822.463 pessetes, donant-se compte de l'arqueig de data 31 de desembre de 1978. El qual fou aprovat.

Amb el fi de donar compte al veïnat de els comptes del darrer exercici, i del resum de l'activitat de l'Any passat, es va prendre l'acord de celebrar l'Assemblea General de Veïns (Consell Obert), per el dia 31 de març a dos quarts de deu de la nit, als locals del Cinema Unió.

2.—Es va donar compte del Reial Decret 115/79 de data 26 de gener quant al funcionament econòmic de la Corporació, mentre duri la vigència de la pròrroga del pressupost de 1978 per enguany (fins l'aprovació del pressupost del present exercici per la Nova Corporació, resultant de les eleccions locals del dia 3 d'abril). Assabentats els assistents, s'acorda aplicar les disposicions del Art. 7 quant a les retribucions del personal de plantilla. Quant al personal contractat, s'aplicarà així les disposicions dites, augmentant les actuals dotacions amb un 15%.

3.—Es va aprovar le relació de factures, previ dictamen de la Comissió d'Hisenda, per un import de 118.222 pessetes.

4.—Vist l'expedient instruït per en Joan Vilamitjana i Nadal, per l'instal·lació en la finca "Can Solarich" de Vilanna, d'una explotació destinada a Granja Avícola, i una vegada vistos els informes donats pel senyor aparellador municipal, el Cap local de Sanitat i l'inspector municipal veterinari i donat que no hi ha hagut reclamacions al mateix, el ple va acordar emitir l'informe en el sentit que el lloc proposat per dita activitat i altres circumstàncies, està d'acord amb les Ordenances Municipals, Pla d'Ordenació Urbana i Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses de 30 de novembre de 1961, per tant, s'acorda autoritzar la seva instal·lació.

S'adreçarà a la Comissió Territorial d'Indústries i Activitats classificades per al seu dictamen definitiu.

5.—En els assumptes de tràmit s'acordà:

a) Aprovar l'estudi que formula la promotora "Estanyol Park" sobre el Pla Parcial "Els Escots", relatiu a la primera fase de la zona Esportiva. Obrir informació pública per al termini d'un mes de conformitat amb els articles 14 i 41 de la vigent llei del Sòl.

b) Pel Secretari-Interventor, es dona lectura a un informe emès amb relació a la vigent normativa de l'ordre de 20 de desembre de 1978, per la que s'aproven les ordenances per als Impostos sobre Solars i sobre increment del valor dels terrenys, així com de la conveniència de la implantació del primer d'ells, l'impost sobre Plus-Vàlua, ja que està en funcionament, en evitació de perjudicis econòmics a la Corporació, per merma d'altres ingressos administratius per l'Estat, en el cas de no exaccionar els indicats. La Corporació queda assabentada, però deixa en suspens tals implantacions per considerar assumpte que correspon al nou Consistori que surti de les properes eleccions locals.

6.—Finalment es passa a l'apartat de precís i preguntes, en el qual es resolen alguns punts presentats pels assistents.

MASMI

REMEMBRANÇA

EL prop-passat mes de Febrer d'aquest Any-79, els nois del nostre poble, JOAN NIERGA PUIG (18 anys) de can Nierga, NARCIS MASFERRER PUIG (15 anys) de can Raset i en JOAN COLLELL COLLELL (18 anys) de can Tarrús, varen morir víctimes d'accident a la carretera de Celrà.

Conduïen un cotxe Citroën i varen xocar contra un camió Pegaso. Sembla ser que el camió sortia d'un carrer fent marxa enrera per incorporar-se a la carretera provocant així la gran catàstrofe.

Amb ells hi anava en Joan Boix Gironés de 15 anys, també de Bescanó, l'únic que ha sobre-

viscut a la catàstrofe.

El poble de Bescanó va fer seva la pena acompanyant massivament els pares i familiars en l'enterrament d'aquests nostres benllogats i estimats companys.

El seu record i reçaça per tan valuosa pèrdua estarà sempre en el nostre ànim. A.C.S

Les primeres vacunes contra la varola a la nostra terra

Des dels temps antics, se sabia la possibilitat d'obtenir la immunització contra la varola, mitjançant la variolització, és a dir inoculant el pus de la varola humana. Ja als antics xinesos introduïen el pus de la varola humana en el nas de les persones sanes, per a protegir-les contra les infeccions i el metge grec Manuel Timoni compta en la relació de l'any 1713, que les dones circassianes es punxaven el cos amb agulles impregnades de pus variolós, sabent que d'aquesta manera contreïen tan sols una lleugera infecció.

Lady Montague, muller de l'embaixador anglès a Constantinoble portà la notícia d'aquest descobriment a Anglaterra. El sistema va ésser emprat extensament pel metge de Ginebra, Teodoro Tronchin (1709-1781) i per Angelo Gatti, de Toscana, professor de medicina a Pissa. En 1761 es va traslladar a París on va fer-hi una activa propaganda de la variolització. També va estendre's la vacuna a Florència, Venècia, Milan i Nàpols. Però a pesar de la popularitat de la vacuna, no va ésser adoptada obligatòriament pel perill d'infecció simultània amb altres germens.

Va ésser Eduard Jenner, nascut a Berkeley, en el Gloucehire (1749-1823) una de les figures més interessants en la Història de la medicina. Metge estudiós i modest, diligentíssim i guiat per un criteri sa i serè, qui va lograr ja durant la seva vida un dels més importants èxits de la Medicina.

Jenner, que era un simple cirurgià (en temps sense anestèsia, antisèpsia, ni antibiòtics) es va traslladar a Londres i va ésser deixeble i amic del seu paísà Jhon Hunter; en 1772 va tornar al seu país natal i els seus amplès coneixements, la seva manera d'obrar cordial i gentil, i la noblesa de la seva ànima li varen fer conquistar les majors simpaties.

Va observar en la seva pràctica, que els qui havien tingut varola animal (propagada per les vaques) no malaltien de varola i així li va sorprendre l'afirmació d'una pagesa "que ella no tenia cap por a la infecció de la varola, per haver sofert la vacuna". Jenner va estudiar l'assumpte i després de molts anys d'observacions i experiments, va arribar a la conclusió que la vacuna era una segura defensa contra la varola. El 14 de Maig de 1794, 20 anys després de començar els seus estudis, va vacunar al nen JAUME PHIPPS amb el pus d'una pústula de la muniadora SARA NELMES, afecta de la vacuna (Cou-Pox). L'experiment va tenir èxit. Dies més tard va intentar vacunar al nen amb pus procedent de pústules de varola humana i la infecció no va prendre. Va continuar els seus estudis i experiments i finalment en 1798, va exposar els seus resultats en un petit llibre editat a Londres, titulat "An Inquiry into the causes and effects of the Variole Vaccinae". No és possible imaginar l'emoció que va fer a tot el món, i encara que varen haver-hi partidaris i detractors, la vacunació es va estendre a tota Europa.

Al 1799 el metge suis Joan de Carro va fer la primera vacuna a Viena. Lluís Sacco (1769-1836) va ésser el propagador de l'obra de Jenner a tot Itàlia. Les seves observacions sobre "L'ús de la varola vacuna" publicades a Milà en 1808 i el seu

tractat sobre la vacunació publicat en 1809 i traduït al francès i alemany, varen contribuir a la difusió de la vacuna a Itàlia. En un monument a l'atri de l'Hospital de Milà hi ha la inscripció "Primer inoculador de la vacuna a Lombardia".

Anglaterra votà un donatiu nacional, en el Parlament, de 10.000 lliures esterlines per en Jenner, en 1807. Un segon donatiu de 20.000 lliures i en 1857 es va decretar l'erecció d'un monument a la seva memòria. D'aquesta manera la seva nació honorava a un dels millors benefactors de la Humanitat; perquè des de llavors en propagar-se la inoculació de la vacuna, la varola, malaltia terrible, amb mortalitat elevada i amb conseqüències d'unes cicatrius visibles tota la vida, va començar a decreixer.

A l'últim terç del segle XVIII era metge de Puigcerdà, el Dtor. Piguillem i Saló, graduat en Filosofia i Medicina. Al 7 de Gener de 1771 va néixer un fill seu, Francesc, el qual va demostrar de molt jove una excepcional intel·ligència i aplicació en els estudis; senti, com el seu pare, gran inclinació per la medicina, i als 15 anys ja havia iniciat els estudis en el Universitat de Cervera, on molt aviat es distingí com alumne excepcional, intervenint en actes acadèmics "defensant conclusions". Als 18 anys aconseguí la Llicenciatura en Medicina, (23 de Gener de 1787), i el Doctorat (7 de Febrer del mateix any).

Francesc Piguillem anà seguidament a Puigcerdà a col·laborar amb el seu pare. Més tard anà a Montpeller (França).

Montpeller, tradicional focus de la Medicina occidental, oferia als gironins l'anomenat Hotel de Geròne, fundat pel metge gironí Dtor. Joan Bruguera (Segle XV) que venia a ser una residència d'estudiants, i que donà grans serveis en els malaurats temps en que les Universitats Catalanes van ésser clausurades per ordre de Felip V; als anys que pogué anar Piguillem a Montpeller, era Director de la Fundació Bruguera, Mr. Paul Joseph Barthez, i en 1784, ho fou Mr. Gaspar Jean René.

Més tard, Piguillem, intervingué en la vida científica catalana i en 1790, per les seves activitats la Real Acadèmia de la Medicina de Barcelona l'anomenà Acadèmic Corresponsal. El 1776, va descriure una epidèmia de febres malignes de la Cerdanya. I a l'any següent l'acadèmia li atorgà Medalla d'Or per un treball sobre "Febres terciens contagioses registrades a Puigcerdà en el estudi de 1786".

L'estat sanitari de Catalunya, i concretament de les terres gironines finals del segle XVIII, preocupava seriósament: Així en 1769, a Sant Feliu de Guixols hi hagué una tremenda epidèmia de calentures malignes. En 1779 el Dtor. Pous descriu "Estragos de la Fiebre Miliar en el Ampurdà", que també afectà La Jonquera i el Sud de França. Entre 1809 i 1810, a La Celler de Ter, hi hagué una forta epidèmia de Còlera que en menys de 12 mesos causà 423 defuncions...

Les epidèmies seguides van impressionar a en Piguillem. En un treball presentat a la Acadèmia de Medicina, presentia que deuriem existir certs factors de resistència i immunitat natural, fets demostrats centenars d'anys més tard per Ehrlich i Pasteur.

França, que era el gresol de la ciència europea, va captar la bona nova de les inoculacions de JENNER, i Piguillem, que vivia el progressiu desenvolupament de la Ciència Mèdica Francesa, "Captà l'ona", i es va decidir a salvar el seu poble del flagell del virus variolós.

Piguillem devia estar al dia de les corrents científiques al·ludides i va assajar la inoculació de "Linfa Vacuna" antivariòlica al desembre de l'any 1800. Les primeres dosis de vacuna arribaren a Puigcerdà el dia 3 de desembre i tot seguit va inocular-la a tres fill d'una senyora de la Vila, que havia dipositat en ell tota la confiança; seguidament ho va fer a dos cosins d'aquells infants, i dotze dies després, en presència de les autoritats de la Vila, a altres sis nens de Puigcerdà.

Cal fixar-se que, malgrat que en les darreries del Segle XVIII, les comunicacions no eren les d'ara, el lapsus de temps que transcorregué entre l'èxit de JENNER i les inoculacions realitzades per Piguillem, no supera els dos anys.

Hem dit abans que la sabiduria i el nervi de Piguillem necessitaven un camp més ampli que el que podia oferir-li la Cerdanya; mort el seu pare decidí anar-se'n a Barcelona, i precisament quan va decidir marxar de Puigcerdà, fou el moment en què li arribà la "linfa" Jenneriana.

Les inoculacions de Piguillem tingueren un gran renom, de manera que al marxar de Puigcerdà, per anar a Barcelona, va aturar-se a Vic, per tal de vacunar un grup de nens..

El Dtor. Francesc Piguillem i Verdager després de fixar la seva residència a Barcelona, es convertí en una figura senyera de la Medicina Catalana.

La introducció de la vacuna antivariòlica li va aportar gran renom. En poc temps va vacunar a més de 7.000 persones, amb resultats molt satisfactoris. Tothom, i fins la Gaseta de Madrid (6 Gener de 1801) li reconegué el gran mèrit i dinamisme emprat en la tasca, la qual va tenir ampla transcendència, inclús a Amèrica. El 30 de Novembre de 1803, va sortir de La Corunya la Corbeta "Maria Pita" que embarcà 22 nens, unes quantes germanes de la Caritat, alguns facultatius i el Dtor. Francesc Xavier de Balmis, metge militar, natural d'Alacant, que era cap de l'expedició; el Vice-Director, encarregat de fer les vacunacions, fou el Dtor. Salvay i Lleopart que jugà amb desgràcia, perquè al periple primer va perdre un ull i després la vida.

La missió d'aquesta expedició marítima, disposada per el Rei Carles IV, era el de "inocular, implantar i difondre la "linfa Jenneriana" en la població de les possessions espanyoles d'ultramar. L'empresa fou, abans de tot, un corolari de la trascendental tasca del Dtor. Piguillem.

El 1801, el Dtor. Thomret, com a Director de la Comissió Mèdica Central, felicità a Piguillem reconeixent-lo a l'ensems, com a introductor de la vacuna a Espanya.

Ja instal·lat a Barcelona el Dtor. Piguillem multiplicava les seves activitats. Compaginà les consultes amb la introducció de novetats clíniques i tasques periodístiques. Més tard, pel seu prestigi, el Rei i la Junta Superior, el va anomenar Catedràtic de Clínica Mèdica de la Universitat de Barcelona, que havia deixat vacant, per defunció, el Dtor. Nogués, que fou el seu mestre en la Universitat de Cervera. Després d'anys de labor clínica i docent, retornà al seu lloc de naixença, de la Cerdanya, per reparar la seva afeblida salut. Però fou en va. El 21 d'Agost de 1826, morí en la pau del Senyor, després d'haver estat objecte de testimonis d'afecte i valoració per la gran obra mèdica que havia portat a terme; fins el Rei l'anomenà Metge de Cambra.

Havia estat un metge de la província de Girona que va començar a introduir la vacuna a Espanya.

DTOR. ANGEL LATORRE RIOS

ATLETISME

El Club Poliesportiu Bescanó, va organitzar amb gran èxit, el "PRIMER CROS PROVINCIAL DE BESCANÓ", amb el patrocini de l'Ajuntament, en el que hi prengueren part 163 atletes, pertanyents als Clubs CRAC, Flaçà. Farnés, Sant Hilari, C.A. Lloret, P.B. Sant Hilari, C.A. Lloret, P.B. Sant Hilari, D. Farnés, A.T. Farnés, A.T. Palamós, C.A. Palamós, P.B. Montgrí, Sant Joan Les Fonts, Nestlé, F. Barcelona, Universitari, Canaletes i el C.P. Bescanó.

La prova, es desenvolupà, amb sortida de l'Avda. Assumpta, seguint pel camí de la torre, canyer voltant la zona esportiva i darreres cases del Patronat local de l'habitatge, la prova va començar a dos quarts de deu i va acabar a dos quarts de dues.

Els primers classificats foren els següents:

Benjami masculí

Ferran Marjanedes del CRAC

Benjami femení

Anna M.ª Muñoz del CRAC

Infantil masculí

Joan Planiol del Sant Hilari amb 11' 28"

Infantil femení

Montserrat Serrano del C.P. Bescanó, amb 6' 08"

Cadet masculí

Francesc Jiménez de D. Farnés, amb 16' 34"

Cadet femení

Xaro Rueda del CRAC amb 7' 45"

Alevi masculí

Francesc Collell del D. Farnés amb 5' 35"

Alevi femení

Pilar Ferrer del P.B. Montgrí, amb 5' 16"

Juvenil masculí

Alfons Marquès del C.A. Lloret amb 16'

Juvenil femení

M.ª Cristina Agustí del D. Farnés, amb 9' 04"

Junior masculí

Josep Puig del Flaçà amb 26' 04"

Junior femení

M.ª Pou Puig del Farnés amb 17' 35"

Senior masculí

Manuel Caparrós del Nestlé, amb 35' 48"

Senior femení

Montserrat Playa, Independent, amb 16' 45"

Veterans masculins

Francesc Martínez del F. Barcelona, amb 25' 03"

Veterans femenins

Anna Espona, independent, amb 18' 43"

Super veterans

Antoni Bancells del C.A. Lloret

Com a comentari anecdòtic, podem dir, que els primers participants i que foren els més petits, alguns, es varen haver d'escalfar degut al fred que hi feia a les primeres hores del matí, en

la botiga de "Cala Roser", i que els participants del Club Esportiu Bescanó, a més de la primera classificada a la categoria d'Infantil femení, Montserrat Serrano, varen quedar en els següents llocs:

En Cadets masculins, Bernat Moreno, va quedar al 4.^è lloc i Jesús Sánchez al 13.^è.

A cadets femenins, Josefina Serrano quedà al 9.^è lloc i Jordina Sala al 21.^è.

En els alevins femenins, Cristina Carreras quedà en el 4.^è lloc i en el 6.^è Eva Rubirola.

MASMI

Els nous col·legis de Bescanó s'estan fent a un ritme molt bo. Esperem que el proper curs, és a dir, pel setembre ja podrem comptar estrenar-los. Però algú ha pensat que seran insuficients? Potser de moment no, però dintre pocs temps? Segons la pancarta que es llegeix a l'entrada i reproduïda a la fotografia, admetrà aquest "Centro Escolar" a 160 alumnes de PRE-ESCOLAR.

FUTBOL

MANCÀ LA REACCIÓ DEL BESCANÓ

BESCANÓ 0
ANGLÈS 2

El passat diumenge dia 4 de març, el nostre equip va enfrontar-se amb l'Anglès, amb partit de volta de la 2.ª categoria regional. El camp municipal d'esports es veia ple de gom a gom arran del partit de màxima rivalitat que havia d'enfrontar ambdós equips. Molts varen ser els aficionats que es varen traslladar fins a Bescanó per seguir el desenvolupament d'aquest partit, gent d'Anglès, Girona i Bonmatí, així com d'altres llocs de la Província.

Dirigi el partit el col·legiat senyor Josep Martín i Porcel, que va tenir una regular actuació, amb força errades essent molt protestat per tots.

Alineacions: Per el Bescanó: Verdugo, Jiménez, Ros, Muñiz, Boada, Hernández, Tàpia, Formento, Olvera, Ferrer i Montalbán.

Per part de l'Anglès: Machado, Puigdemont, Rovirola, Cerver, Serrano, Camps, Casteyo, Soler, Vert, Márquez i Lama.

Substitucions: Pel Bescanó, sortí en Solé per en Satur i en Rodri per en Muñiz, per part de l'Anglès en Collell va sortir per en Lama.

Gols: En el minut 14, en Formento fa una falta arran de l'àrea grossa la qual és llançada per en Márquez, passant la pilota per l'escaire esquerra de la porta i aconseguint així el primer gol per part dels d'Anglès. El segon gol es produí en el minut 86 aconseguit per en Lama, el qual va rematar amb un bon cop de cap la pilota que llençada per en Camps des de l'escaire dret del camp defensat per en Verdugo.

En resum un partit de rivalitat, en què hi faltà l'emoció i el joc.

MASMI

Properes jornades de futbol de la 2.ª regional.

Dia 18 de març a les 11,30 BESCANÓ i PALAFRUGUELL

Dia 25 de març a les 16,40 SANT HILARI I BESCANÓ

Dia 1 d'abril a les 11,30 BESCANÓ I BESALÚ

Dia 8 d'abril a les 16,45 TORDERA I BESCANÓ

PING-PONG

L'equip de juvenils de l'ALBA BESCANONINA, participa en el campionat Provincial de juvenils amb els jugadors: Canals, Solés, Tarenchs, Rigau i Navarro, i com a preparador en Pere Boschdemont. Els resultats fins avui són:

C.P. LA CELLERA 5
ALBA BESCANONINA 1

ALBA BESCANONINA 5
PENYA BARCELONISTA SANT HILARI 0

C.T.M. PALAFRUGUELL 5
ALBA BESCANONINA 0

També hi participen en el mateix campionat els equips del CER L'ESCALA, i el CLUB FOMENT DE LA BISBAL.

CLASSIFICACIÓ DELS EQUIPS
DE FUTBOL DE LA 2.ª REGIONAL
(11.03.79 última jornada)

El Bescanó va perdre en el camp de l'Amer, pel resultat de: AMER 7- BESCANÓ 0.

Molt mal partit el jugat pels del Bescanó en el camp de l'Amer, que van tornar-se'n amb una bona sacada.

CLASSIFICACIÓ

Castellfollit 38 punts. Farnés, 37; L'Escala, 34; Llançà, Anglès i Salt 33; Palafrugell, 32; Vidreres i Sils 29; Hostalrich, 28; Caçà, 26; La Cellera, 24; Amer, Montagut i Perelada, 23; Tordera i Vilobí, 22; Sant Hilari, 21; Besalú, 18 i Bescanó, 10.

MASMI

CRÍTICA DE CINE

CRÍTICA

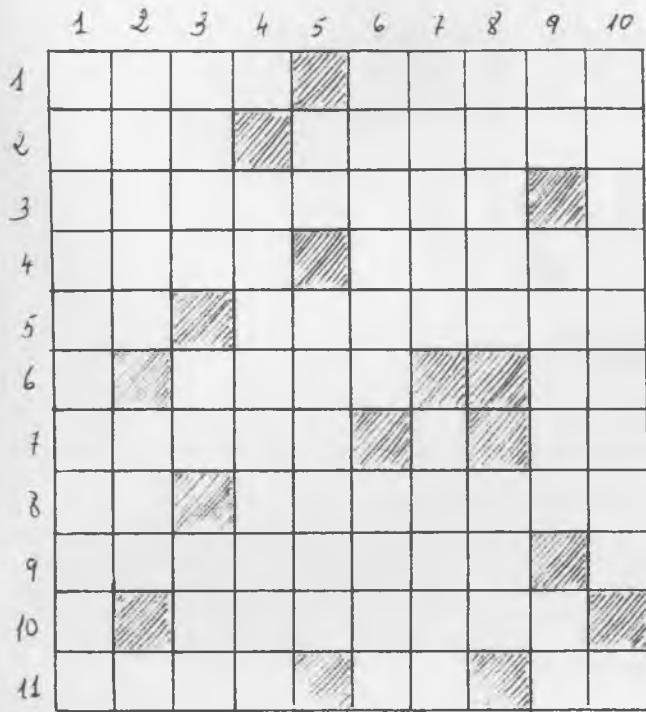
Pel·lícula: "¿Quiere ser el amante de mi mujer?"

—És una producció de Bertrand Blier, el mateix que va dirigir el polèmic film "Rompepelotas". Està molt ben interpretada per Gerard Depardieu, Patrick Dewaere i Carole Laure.

És un film sobre la destrucció de la parella, ja que en aquesta història, ningú hi surt indemne, és a dir, no es respecta cap norma. Ens obliga a fer una reflexió sobre la vida de la parella tradicional. És una aventura que condueix a conseqüències tan inesperades que podrien arribar a ésser dramàtiques si Bertrand Blier no hagués elegit el camí de la diversió.

La pel·lícula ha estat proposada per l'Oscar del 79.

PITU

ENCREUAT N.º 1
PER JOAN VIVÓ

HORIZONTALS

1.—En números romans, carretera de la Vergonya. Al revés, fan burla. 2.—Vocal repetida. Peó que fa camins. 3.—Senyor que pensa molt. Consonant. 4.—Al revés, cotxe de servei públic. Al revés, nom de dona. 5.—Femení del adjectiu possessiu ton. Feia menys fosc. 6.—Vocal. Àlava. Al revés, femení de En. 7.—Teixit artístic que es posa a les parets per ornar. Vocal. Negació. 8.—Al revés, nota musical. Fan un atemptat. 9.—Proximitat. Vocal. 10.—Vocal. Al revés, acció de prestar. 11.—Consonant repetida. Article. Petita illa francesa del Mediterrà feta famosa per l'Alexandre Dumas.

VERTICALS

1.—Femení i plural generoses. 2.—País ideal. Al revés, nom de lletra. Consonant sinuosa. 3.—Monjo tibetà. Inicials de "Lapilastra". Nom de lletra. 4.—Vocal. Dones naturals d'una nació europea mediterrània. 5.—Gos. Banda, cantó. 6.—Cançó nadalenca. Al revés, punt cardinal en castellà. 7.—Al revés, olor perfum. Nom d'home. 8.—Comprar a una fira. Riu que passa per Bescanó. 9.—Pronom. Planta arrapadissa de la selva que surt a les pel·lícules d'en Tarzan. Arbre. 10.—Que és d'un determinat poble de la comarca del Gironès. Consonant.

SOLUCIONS: EN EL PROPER NÚMERO

NÚMEROS DE TELÈFON DE SERVEIS PÚBLICS

ESCOLA NAC. SOBREQUÈS 44.02.28
AJUNTAMENT 44.00.05
GUÀRDIA CIVIL 44.01.33

METGE 44.00.83
FARMÀCIA 44.00.59
CASA RECTORAL 44.02.81

BANCA CATALANA 44.03.29
CAIXA D'ESTALVIS 44.02.34
CORREUS 44.02.29

RACONS DE BESCANÓ

per: Pere Magrià

En aquest apartat que duré a terme periòdicament, hi detallarem els fets gràfics importants que puguin succeir al poble i municipi de Bescanó, per tal de fer amb el temps, un arxiu fotogràfic que un altre dia pugui interessar als recopiladors de temps passats.

També admetem la col·laboració d'espontanis, és a dir, de qualsevol fotografia que pugui denunciar públicament algun racó de Bescanó "deixat de la mà de Déu", a fi i efecte de portar a terme una crítica, però constructiva d'allò

que s'ha de mirar d'arreglar.

Avui començo amb les fotografies que podeu veure tot seguit. N'hi podria posar a centenars, de temps ja passats, de l'època actual a fi de comparar-les amb les primeres, vistes aèries, fets, etc., tot un complet arxiu que comença l'any 1961, i aprofito ara per posar-lo a la disposició de tothom qui vulgui.

PERE MAGRIÀ

La foto està presa en l'antic pati de "Can Sidrod", masia que hi havia davant mateix de l'Església de Sant Llorenç, tan sols separada per una paret i un galliner. Va ésser una veritable llàstima el que es permetés fer el campanar tal i com el veiem, doncs s'hauria de haver exigit la reproducció del vell, per cert ben diferent del d'ara.

Qui ho va planejar i portar a terme? Algú del poble s'hi va oposar a que es portés a terme. Seria interessant saber-ne quelcom. El què sí ha desaparegut de la façana la placa de marbre als "Caídos" por Dios y por España". No podria posar-s'hi una amb noms dels dos bàndols i amb gent morta del poble.

Bescanó des de La Miquela sembla una vall molt més gran del que és. En aquesta foto estava ja fet el grup primer de vivendes, però no els altres. Per descomptat que ara és ben diferent la vista des del mateix lloc. Rocacorba al fons, sempre ens precedeix en altura, com si vulgués arribar algun dia atrapar el Pirineu. És clar que Sant Grau, tot i no essent de Bescanó, la considerem molt més que una muntanya, i vulguis o no, en una foto de Bescanó per un lloc o altre sempre treu el nas.